

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

«Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ»

Τρίτη 11 Φεβρουαρίου 2014, ώρα 12:00

6^ο Γυμνάσιο Σταυρούπολης

Τετάρτη 12 Φεβρουαρίου 2014, ώρα 12:00

2^ο Γυμνάσιο Σταυρούπολης

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διεύθυνση ορχήστρας: **Αλέξανδρος Μυράτ**

Πρόγραμμα:

Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ (1756-1791):

Εισαγωγή Ντου Τζιοβάνι (7')

Ρίχαρντ Βάγκνερ (1813-1883):

Ειδύλλιο του Ζίγκφρηντ (20')

Τζοακκίνο Ροσσίνι (1792-1868):

Εισαγωγή Κουρέας της Σεβίλλης (7')

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το 1959 από τον Κύπριο αρχιμουσικό Σόλωνα Μιχαηλίδη. Αρχικά αποτελούσε παράρτημα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης και είχε την ονομασία «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος». Μετά από πολύχρονες προσπάθειες του ιδρυτή της, κρατικοποιήθηκε το 1969 και μετονομάστηκε σε «Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης».

Πρώτος της καλλιτεχνικός διευθυντής υπήρξε ο ιδρυτής της, ο οποίος την ανέδειξε σε ένα αξιόλογο μουσικό σύνολο που ικανοποιούσε με επιτυχία τις ανάγκες του κοινού της Θεσσαλονίκης για κλασικά ακούσματα. Στην συνέχεια ανέλαβε ο Γεώργιος Θυμής και ακολούθησαν ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κοσμάς Γαλιλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης, ο Λεωνίδας Καβάκος, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Μίκης Μιχαηλίδης και ο Μύρων Μιχαηλίδης. Σήμερα η Κ.Ο.Θ. έχει ενταγμένους στο δυναμικό της περίπου εκατόν-δέκα μουσικούς και καλλιτεχνικός διευθυντής της είναι ο αρχιμουσικός Αλέξανδρος Μυράτ.

Από την αρχή της μουσικής της πορείας η ορχήστρα επικεντρώθηκε σε έργα του κλασικού ρεπερτορίου, ενώ σταδιακά και με την διεύρυνση της βάσης της, το ρεπερτόριό της επεκτάθηκε και σε έργα της εποχής μπαρόκ, αλλά και σύγχρονης εργογραφίας. Τα τελευταία χρόνια η ορχήστρα έχει αναδειχτεί σε ένα αξιόλογο σύνολο συμφωνικής μουσικής που έχει ερμηνεύσει πολλά έργα σε πρώτες πανελλήνιες εκτελέσεις αλλά και σε παγκόσμιες, προσφέροντας μοναδικές μουσικές εμπειρίες στο κοινό της πόλης. Ταυτόχρονα αναδεικνύεται και σε μια υπολογίσιμη δύναμη σε θέματα πολιτισμού και μουσικής στην ευρύτερη περιοχή της νοτιοανατολικής Ευρώπης. Μεγάλο μέρος των καλλιτεχνικών της αναζητήσεων αφιερώνεται στην προβολή της ελληνικής μουσικής δημιουργίας, τόσο στην Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό.

Εκτός από τις τακτικές συναυλίες της, οι οποίες παρουσιάζονται σε εβδομαδιαία βάση στην πόλη της Θεσσαλονίκης, η ορχήστρα έχει επενδύσει και σε αξιόλογα και πρωτότυπα προγράμματα, που συνδυάζουν περισσότερες από μια τέχνες ή είδη μουσικής, όπως την συνοδεία ταινιών βωβού κινηματογράφου, παραγωγές όπερας και μπαλέτου, συναυλίες συμφωνικού ροκ κ.ά. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσονται και συναυλίες κοινωνικού χαρακτήρα για ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού, εμφανίσεις σε φυλακές, νοσοκομεία, σχολεία και σε διάφορα κοινωνικά ιδρύματα.

Σαν συνέχεια της εκπαιδευτικής της παράδοσης, πραγματοποιούνται κάθε χρόνο προγράμματα, που στόχο έχουν την διάδοση της κλασικής μουσικής στις νεότερες γενιές. Ένα από αυτά είναι η πολιτική της «ανοιχτής πρόβας», όπου σχολεία από όλη την πόλη και την περιφέρεια έχουν την δυνατότητα να παρακολουθήσουν πρόβες των συναυλιών, να συνομιλήσουν με τους μουσικούς και να γνωρίσουν από κοντά τα όργανα της ορχήστρας. Μέρος της εκπαιδευτικής της δραστηριότητας αφιερώνεται στην ανάδειξη νέων ταλέντων, με διαγωνισμούς νέων καλλιτεχνών, στους οποίους προσφέρεται η δυνατότητα σύμπραξης με την ορχήστρα στα πρώτα βήματα της καλλιτεχνικής τους πορείας.

Πρωτοπορώντας στον ελληνικό χώρο, τα τελευταία χρόνια η Κ.Ο.Θ. συνεργάζεται με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως οι NAXOS, EMI, BIS σε ηχογραφήσεις με σπάνια και ξεχωριστά έργα, που αποσπούν εξαιρετικές κριτικές και βραβεία τόσο στην Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί συναυλίες σε ολόκληρη την Ελλάδα. Κάθε χρόνο το πρόγραμμά της περιλαμβάνει περιοδείες και εμφανίσεις στην περιφέρεια και στα μεγάλα αστικά κέντρα, ενώ σταθερή είναι η παρουσία της στα μεγάλα μουσικά φεστιβάλ της χώρας. Τα τελευταία χρόνια έχει ταξιδέψει και στο εξωτερικό, πραγματοποιώντας συναυλίες σε Γαλλία, Ιταλία, Γερμανία, Τσεχία, Κύπρο και Κίνα.

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Ο Johannes Chrysostomus Wolfgangus Theophilus Mozart (βαπτιστικό όνομα) ήταν γιος του συνθέτη Λέοπολντ και της Άννας-Μαρίας Πέρλτ, που παντρεύτηκαν το 1747 και απέκτησαν έξι παιδιά, από τα οποία επέζησαν μόνο δύο, η Μαρία-Άννα και ο Βόλφγκανγκ. Ο τελευταίος παντρεύτηκε το 1782 την Κωστανζ Βέμπερ, με την οποία απέκτησε δύο παιδιά. Το μεσαίο του όνομα Amadeus, με το οποίο είναι γνωστός, είναι η μετάφραση στα λατινικά του ελληνικού Θεόφιλος.

Παρόλο που έχουν γραφεί χιλιάδες σελίδες για το «φαινόμενο Μότσαρτ», αυτό παραμένει ανεξήγητο ως τις μέρες μας, ενώ οι υπερβολικές αναφορές σε αυτόν, ακόμη και από ανθρώπους όπως ο Γκαίτε ή ο Γκριμμ, συνέθεσαν μία μυθική και μάλλον πλασματική εικόνα. Αναμφισβήτητα όμως υπήρξε μοναδική ιδιοφυΐα. Από την ηλικία των 3 χρόνων φανέρωσε εξαιρετικά μουσικά χαρίσματα βρίσκοντας ακόρντα στο πιάνο της αδερφής του. Ο πατέρας του κατάλαβε αμέσως το θεϊκό του ταλέντο και επένδυσε τα πάντα στη μόρφωσή του. Τον εκμεταλλεύτηκε όμως βάνουσα με συνεχείς εμφανίσεις και περιοδείες στην Ευρώπη, κάτι που κατέστρεψε τη σχέση τους όταν ενηλικιώθηκε ο Βόλφγκανγκ.

Σε ηλικία 6 ετών μάγεψε την αυτοκρατορική αυλή των Αψβούργων, όχι μόνο παίζοντας πιάνο, αλλά και με τα παιδιάστικα καμώματά του που «σκλάβωναν» τις κυρίες της αυλής. Παρασημοφορημένος και παραχαϊδευμένος από όλες τις αυτοκρατορικές αυλές της Ευρώπης αποκτά τεράστια φήμη και πλούτο (ο πατέρας του), αλλά ως εκ θαύματος δεν φθείρεται παράλληλα η ευαισθησία του. Μεγαλώνοντας απομακρύνεται συνειδητά απ' όλα αυτά και επικεντρώνεται στη σύνθεση. Τραγική ειρωνεία αποτελεί το γεγονός ότι παρόλη τη τεράστια φήμη του, ο Μότσαρτ και η σύζυγός του δεν έζησαν ποτέ με μεγάλη οικονομική άνεση, φτάνοντας ως και την οικονομική ανέχεια στο τέλος της ζωής του.

Ενδεικτικό της μεγαλοφυΐας του είναι το εξής περιστατικό: σε ηλικία 12 ετών έφτασε στη Ρώμη με τον πατέρα του, όπου άκουσαν το *Μιζερέρε* του Αλέγκρι, το χορωδιακό τμήμα του οποίου ήταν τόσο θεσπέσιο που απαγορευόταν από τον Πάπα να παιχτεί έξω από την Καπέλα Σιξτίνα. Ο νεαρός Βόλφγκανγκ μόλις το άκουσε, πηγαίνει στο δωμάτιό του και γράφει την παρτιτούρα από μνήμης, επιδεικνύοντάς την στη συνέχεια στον ποντίφικα, που τον χρίζει αμέσως Ιππότη της Χρυσής Περικνημίδας.

Το τελευταίο έργο που συνέθεσε ήταν το αζεπέραστο *Ρέκβιεμ* του, το οποίο προφήτευσε στη σύζυγό του ότι θα ήταν το αριστούργημα, αλλά και το κύκνειο άσμα του, παρόλο που ήταν μόλις 35 ετών. Πέθανε όντως στο τέλος του 1791 με φρικτούς πόνους και πρησμένα τα άκρα του, μάλλον από ρευματοειδή πυρετό.

Εισαγωγή «Don Giovanni»

Η πρώτη παράσταση της περίφημης αυτής όπερας δόθηκε στην Πράγα, στις 29 Οκτωβρίου 1787. Την παραμονή της πρεμιέρας η εισαγωγή δεν ήταν γραμμένη! Το βράδυ ο Mozart ήταν με συντροφιά φίλων ως τα μεσάνυχτα, όταν ένας φίλος του (κατ' άλλους ο διευθυντής της Όπερας) του είπε "αύριο είναι η πρεμιέρα κι εσύ δεν έχεις ακόμη γράψει την εισαγωγή". Ο μεγάλος συνθέτης απάντησε: "Είναι από καιρό γραμμένη" κι έδειξε το κεφάλι του. Ενώ έγραφε, η γυναίκα του, του διηγιόταν διάφορες ιστορίες για να τον κρατήσει ξύπνιο.

Η *Εισαγωγή* είναι ένα αριστουργηματικό υπόδειγμα του είδους. Αρχίζει μ' ένα αργό εισαγωγικό τμήμα (andante), όπου ο Mozart χρησιμοποιεί στοιχεία από την όπερα. Συγκεκριμένα, ο συνθέτης εδώ παίρνει τα ίδια αρμονικά και ρυθμικά στοιχεία που στην τελευταία σκηνή δημιουργούν την ατμόσφαιρα της εισόδου του αγάλματος του διοικητή, που στην αρχή της όπερας είχε σκοτώσει ο Δον Ζουάν.

Ακολουθεί το *Molto Allegro* σε ανορθόδοξη φόρμα σονάτας, όπως κάθε συμφωνική εισαγωγή, στο γνησιότερο ύφος του Mozart, χαρούμενο, λαμπερό, με σπινθηροβόλο αυθορμητισμό και ανάλαφρη χάρη.

Richard Wagner (1813-1883)

Ο Ρίχαρντ Βάγκνερ ήταν γιος του Καρλ Φρήντριχ Βίλχελμ και της Γιοχάννα Ροζίνα Παϊτς, που παντρεύτηκαν το 1798 και απέκτησαν εννέα παιδιά. Πιθανολογείται ότι ήταν φυσικό παιδί του ηθοποιού Λούντβιχ Γκέγιερ, δεύτερου συζύγου της μητέρας του. Ο ίδιος παντρεύτηκε 2 φορές και απέκτησε 3 παιδιά από το δεύτερό του γάμο, την Ιζόλδη, την Εύα και τον Ζίγκφρηντ.

Ξεκίνησε με γενικές σπουδές και σπούδασε πιάνο γοητευμένος από τη μουσική του Μπετόβεν. Το θέατρο ήταν όμως η μεγάλη του αγάπη, επηρεασμένος σαφώς και από το γεγονός πως μεγάλωσε στα παρασκήνια, ακολουθώντας τον πατέρα του. Όντας ιδιαίτερα φιλόδοξος, σχεδίαζε να γράψει κάποτε μία έμμετρη τραγωδία σαν τον Άμλετ, που θα τον έκανε διάσημο. Έγραφε κρυφά για 2 χρόνια τους 4.000 και πλέον στίχους του δικού του έργου, το οποίο όμως συνάντησε τη χλεύη των αδερφών του, κάτι που τον αποθάρρυνε και τον έστρεψε ολοκληρωτικά στη μουσική.

Συνδυάζοντας τις δύο μεγάλες του αγάπες προσανατολίζεται στην όπερα, την οποία θεωρεί την υψηλότερη μορφή τέχνης, που συνδυάζει δράμα, ποίηση, μουσική και θέαμα. Ο Βάγκνερ πίστευε ότι η όπερα είχε τη δύναμη να ανεβάσει τους ανθρώπους στο υψηλότερο επίπεδο ύπαρξης και κινούμενος από αλαζονεία και εγωκεντρισμό έγινε ο μάγος μιας θρησκευτικής τέχνης με ολοκληρωτικές τάσεις, που ήταν ριζωμένη στην αυταπάτη της ανωτερότητας της γερμανικής κουλτούρας. Η γενική του αυτή καλλιτεχνική στάση και ο έκδηλος αντισημιτισμός του έγιναν η αιτία να θεωρηθεί ένας από τους δασκάλους της ναζιστικής ιδεολογίας, κάτι που συχνά επισκίαζε τη μουσική του ιδιοφυΐα.

Η προσωπική του ζωή υπήρξε άστατη και συχνά ήταν βυθισμένος στα χρέη, ενώ έργα του δεν ανέβαιναν λόγω της πολύπλοκης μουσικής του. Κέρδισε όμως την εύνοια του 18χρονου Λουδοβίκου Β' που τον πήρε κοντά του και του έδωσε τη δυνατότητα να ανεβάσει περίτεχνες υπερπαραγωγές. Μία σειρά σκανδάλων που προκάλεσε ο συνθέτης όμως και κυρίως η επιρροή που ασκούσε στην κυβέρνηση, ανάγκασαν τον Λουδοβίκο να τον διώξει από το παλάτι, όχι όμως και να διακόψει την υποστήριξη στο έργο του.

Ο Βάγκνερ πέθανε από καρδιακή προσβολή και θάφτηκε με μεγάλες τιμές στο Μπαϋρώιτ, όπου ακόμη και σήμερα οι απόγονοί του διατηρούν το ξακουστό φεστιβάλ, που αφοσιωμένοι θεατές περιμένουν μέχρι και 10 χρόνια για να βρουν ένα εισιτήριο.

«Ειδύλλιο του Siegfried»

Το "Ειδύλλιο του Siegfried" πρόκειται για μια σύνθεση, την οποία ο συνθέτης έγραψε κρυφά το 1870 για να κάνει έκπληξη στη γυναίκα του. Οι χρονιές 1869 και 1870 ήταν ιδιαίτερα ευνοϊκές για τον Wagner. Μετά την εγκατάστασή του στο Tribschen, κοντά στη Λουκέρνη, μαζί με την οικογένειά του και την Κόζιμα, η οποία πήρε το πολυπόθητο διαζύγιο απ' τον Hans von Bülow, ο Wagner δούλεψε εντατικά στην τετραλογία του "Δαχτυλιδιού".

Το καλοκαίρι του 1869 ολοκληρώνει τη σύνθεση του "Siegfried" και στο διάστημα αυτό γεννιέται το τρίτο του παιδί (6 Ιουνίου 1869), το οποίο βαπτίζεται με το όνομα του πρωταγωνιστή. Στη συνέχεια, ο Wagner ασχολείται με το τελευταίο μέρος της τριλογίας, το "Λυκόφως των Θεών".

Μετά τον επίσημο γάμο του με την Κόζιμα, στις 25 Αυγούστου 1870, ο ευτυχισμένος Wagner συνθέτει το "Ειδύλλιο του Siegfried", βασισμένος σε θέματα από τη β' και τη γ' πράξη του μελοδράματος του "Siegfried". Θα το παρουσιάσει στις 25 Δεκεμβρίου 1870 με μια μικρή ορχήστρα στο σπίτι του για τα γενέθλια της συζύγου του. Έτσι το έργο είναι μια μουσική αφιέρωση στη γυναίκα του και παρουσιάζει ιδιαίτερη λεπτότητα και εσωτερικότητα, σε συνδυασμό με τα ευγενικά θέματα του "Siegfried".

Gioacchino Rossini (1792-1868)

Ο Τζοακκίνο Ροσσίνι ήταν γιος του περιπλανώμενου κορνετίστα και τρομπαιτίστα Τζουζέπε Ροσσίνι και της σοπράνο Άννα Γκουινταρίνι. Η μάλλον ανέφελη παιδική του ηλικία διακόπηκε με την εισβολή του Μ. Ναπολέοντα στη βόρεια Ιταλία. Έκτοτε ο πατέρας του μπαινόβγαινε στη φυλακή λόγω της επαναστατικής του δράσης και η μητέρα του προσπάθησε μόνη της να προωθήσει, με κάθε μέσο, το εμφανές μουσικό ταλέντο του μοναχογιού της.

Ξεκίνησε να τραγουδάει σε κοντσέρτα σε ηλικία 12 ετών. Τα πλήθη ενθουσιάζονται από την αγνή, ψιλή φωνή του και ο ίδιος σκέφτεται να ευνουχιστεί, όπως ο Χάιντν, για να τη διατηρήσει έτσι. Η μητέρα του όμως πάτησε πόδι και του το απαγόρευσε. Στα 18 του έγραψε την πρώτη του όπερα και η φήμη του απογειώθηκε. Ο ενθουσιασμός του κοινού έφθανε πολλές φορές σε σημείο παροξυσμού, συγκρινόμενος μόνο με αντίστοιχα φαινόμενα που ζούνε οι σύγχρονοι ποπ σταρ.

Ήταν γνωστός για την ταχύτητα που έγραφε τα έργα του, αν και τα τελείωνε επίτηδες την τελευταία στιγμή φέρνοντας εκτός εαυτού τους ιμπρεσάριους. Ο διευθυντής του θεάτρου που θα ανέβαζε την *Κλέφτρα Κίσα* γνωρίζοντας τη συνήθειά του, έβαλε 4 σωματώδεις βοηθούς του να τον επιτηρούν, μέχρι να τελειώσει την παρτιτούρα. Ο ίδιος υποστήριζε ότι έγραψε τον *Κουρέα της Σεβίλλης* σε 13 μόνον ημέρες! Όσο κι αν έκανε να τη γράψει πάντως, γεγονός είναι ότι η συγκεκριμένη όπερα καθιερώθηκε ως η δημοφιλέστερη κωμική όπερα όλων των εποχών.

Ο Ροσσίνι ήταν ένας βιρτουόζος μεταξύ των ρομαντικών συνθετών της όπερας. Από τη γενιά του, ήταν ο πιο επηρεασμένος από τον Βιεννέζικο Κλασικισμό (ειδικά από τις όπερες του Μότσαρτ). Τον αποκαλούσαν ο «κύκνος του Πέζαρο».

Αποσύρθηκε στον κολοφώνα της δόξας του και σε ηλικία μόλις 40 χρόνων, παραμένοντας εσκεμμένα στο περιθώριο τα τελευταία 36 χρόνια της ζωής του.

Εισαγωγή «Ο Κουρέας της Σεβίλλης»

Η πασιγνωστή *Εισαγωγή* της ομώνυμης όπερας παίχτηκε για πρώτη φορά στις 10 Αυγούστου 1816 στην όπερα Μπολόνια και είναι η δεύτερη που έγραψε ο συνθέτης. Η πρώτη Εισαγωγή που γράφτηκε για την πρώτη εκτέλεση όπερας στη Ρώμη στις 20 Φεβρουαρίου 1816 δεν άρεσε στο κοινό, πιθανότατα και στον ίδιο τον Ροσσίνι και έχει χαθεί. Η αρχική γραφή της Εισαγωγής δεν περιείχε τρομπόνια και τύμπανα, αργότερα όμως συμπληρώθηκε από το συνθέτη και πήρε τη σημερινή τελική μορφή της.

Αρχίζει με Andante maestoso σε μι μείζονα και ακολουθεί το Allegro vivace με το πρώτο θέμα σε μι ελάσσονα και το δεύτερο σε σολ μείζονα. Μετά την έκθεση, γίνεται επανάληψη συντομότερη με το δεύτερο θέμα στη μι μείζονα αυτή τη φορά, που οδηγεί σε μια επώδο ταχύτερη (ritu mosso).

Αξίζει να σημειωθεί ότι η πρώτη παρουσίαση του *Κουρέα της Σεβίλλης* ήταν ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα στην ιστορία της όπερας. Διηγήσεις σχετικά με όσα συνέβησαν εκείνη τη νύχτα κάνουν λόγο για έναν Μπαζίλιο που σκόνταψε και μάτωσε τη μύτη του και για μια γάτα που περιφέρονταν στη σκηνή νιαουρίζοντας. Είναι αδύνατον να εξακριβωθεί τι ακριβώς συνέβη, γεγονός όμως είναι πως η όπερα δέχτηκε τις χειρότερες κριτικές, παρότι ο θίασος αποτελούνταν από μεγάλα ονόματα της εποχής.

Οι περισσότερες διαμαρτυρίες πάντως πρέπει να προήλθαν από την ομάδα του κοινού που παρέμενε πιστή στον προγενέστερο *Κουρέα της Σεβίλλης* του Παϊζέλλο, αλλά η αλήθεια είναι ότι το έργο του Ροσσίνι το ξεπέρασε ποιοτικά, κάτι που σταδιακά αναγνωρίστηκε απ' όλους.

Αλέξανδρος Μυράτ – Διεύθυνση Ορχήστρας

Ο Αλέξανδρος Μυράτ γεννήθηκε στο Βόλο. Η μουσική του “αποκαλύπτεται” σε ηλικία 13 χρόνων. Επτά χρόνια αργότερα διευθύνει την πρώτη του συναυλία στη Διεθνή Αγορά των Δίσκων και των Μουσικών Εκδόσεων στις Κάννες, το 1970, με την Ορχήστρα του Μόντε Κάρλο και σολίστα τον Χ. Σέρικκ.

Σπούδασε στο Παρίσι με τους: Ί. Μάρκεβιτς, Μ. Ντούτς και Ν. Μπουλανζέ.

Από την πρώτη παγκόσμια παρουσίαση της “Ορέστειας” του Μιγιώ, την οποία διηύθυνε για τη Γαλλική Ραδιοφωνία το 1976, η διεθνής καριέρα του τον οδήγησε σε όλο τον κόσμο. Το 1976 βραβεύεται στο διαγωνισμό “Τζίνο Μαρινούτσι” του Σαν Ρέμο. Λαμβάνει τη γαλλική υπηκοότητα το 1977 και συνεργάζεται τακτικά με τη Γαλλική Ραδιοφωνία, πραγματοποιώντας ηχογραφήσεις, συναυλίες και πολλές παγκόσμιες πρώτες εκτελέσεις.

Το 1984, ιδρύει τη Sinfonietta, την περιφερειακή Ορχήστρα της Πικαρδίας, την οποία διευθύνει έως το 1989. Πραγματοποιεί πολλές ηχογραφήσεις για το BBC και διευθύνει για τρία συναπτά έτη την Ορχήστρα Νέων του Εδιμβούργου. Από το 1991 συνεργάζεται με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Ιδρύει την Καμεράτα των Αθηνών. Στην 20ετή συνεργασία του με την Καμεράτα, έχει και αξιοσημείωτες ηχογραφήσεις για την EMI, την ARTION RECORD, την BLUE NOTE και την AGORA.

Είναι μέλος της Λυρικής Ακαδημίας της Βαντόμ από το 2006 και μόνιμος προσκεκλημένος της Φιλαρμονικής της Τάργκου Μούρες από το 2008.

Το 2011 διορίστηκε Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης εστιάζοντας στην ανανέωση της ορχήστρας και στην αύξηση της απήχρησής της στο νεαρό κοινό.

Το 2004 τιμήθηκε από τη Γαλλική Δημοκρατία με τον τίτλο του Ιππότη των Τεχνών και των Γραμμάτων.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α΄ Βιολιά Σ. Παπάνας, Α. Σουσάμογλου (**Εξαρ**) / Γ. Πετρόπουλος, Θ. Πατσαλίδης (**ΚορΑ**) / Ε. Παπαδημήτρης, Ε. Δελφινόπουλου, Κ. Αρχοντής, Γ. Κανδυλίδης, Α. Παπανικολάου, Γ. Παπά, Μ. Σπανού, Ε. Ταλακούδη, Χ. Λαζαρίδου, Γ. Γαρυφαλλάς, Έ. Λάππας, Σ. Κακάμπουρας, Ρ. Εφιμόβα (**Tutti**)
Β΄ Βιολιά Α. Τζίμα (**ΚορΑ**) / Α. Τζιαφέρης, Ν.Μπόγκοραντ (**ΚορΒ**) / Μ. Τοπσιδής, Θ. Θεοδωρίδης, Δ. Παπαστεργίου, Ι. Both, Ε. Κουζώφ, Π. Μυλαράκη, Ε. Αδαμόπουλος, Μ. Εκλεκτού, Γ. Κουγιουμτζόγλου, Μ. Μιχαηλίδης, Ί. Σελαμαζίδης, Ί. Συμονίδου, Α. Μισυρλή, Ν. Τσανακάς, Ι. Τοπούρια (**Tutti**) **Βιόλες**
Ν. Νικολαΐδης, Χ. Σερά (**ΚορΑ**) / Α. Πορίχης, Α. Βόλτση (**ΚορΒ**) / Φ. Ποπίκα, Ε. Παραλικά, Χ. Βλάχος, Κ. Μητροπούλου, Β. Θεοδωρίδου, Δ. Δελφινόπουλος, Ρ. Τερζιάν, Δ. Φωτιάδης, Π. Μεταξάς, Θ. Σουργκούνης (**Tutti**) **Βιολοντσέλα** Β. Σαΐτης, Α. Χανδράκης, Ν. Γκουντίμοβ (**ΚορΑ**) / Λ. Μανώλα (**ΚορΒ**) / Β. Δάβαρης, Δ. Πολυζωίδης, Γ. Στέφος, Χ. Γρίμπας, Μ. Ανισέγκου, Δ. Αλεξάνδρου, Ι. Κανάτσου, Ζ. Στέπιτς (**Tutti**) **Κοντραμπάσα** Χ. Χειμαριός (**ΚορΑ**) / Γ. Χατζής, Η. Σουμειδής (**ΚορΒ**) / Ε. Μπουλασίκη, Ε. Παντελίδου, Λ. Κυρίδης, Μ. Σαπουντζής, Γ. Πολυχρονιάδης, (**Tutti**)
Φλάουτα Ν. Δημόπουλος, Ό. Γκόγκας (**ΚορΑ**) / Γ. Ανισέγκος, Μ. Χατζή (**ΚορΒ**) / Ν. Κουκής (**Tutti**)
Όμποε Δ. Καλπαξίδης, Δ. Κίτσος (**ΚορΑ**) / Γ. Τσόγιας-Ραζάκοβ, Π. Κουγιουμτζόγλου (**ΚορΒ**)
Κλαρινέτα Κ. Παπαδόπουλος, Χ. Γραονίδης (**ΚορΑ**) / Α. Σταυρίδης (**ΚορΒ**) / Β. Καρατζίβας, (**Tutti**)
Φαγκότα Γ. Πολίτης (**ΚορΑ**) / Κ. Βαβάλας, Μ. Πουλιούδη (**ΚορΒ**) / Μ. Ηλιοπούλου (**Tutti**) **Κόρνα** Τ. Ελευθεριάδης (**ΚορΑ**) / Β. Βραδέλης, Π. Φειζός (**ΚορΒ**) / Δ. Δεσποτόπουλος, Ν. Μήτρος (**Tutti**)
Τρομπέτες Σ. Παπαδόπουλος, Γ. Νέτσκας (**ΚορΑ**) / Γ. Λασκαρίδης (**ΚορΒ**) / Δ. Κουρατζίνος (**Tutti**)
Τρομπόνα Φ. Στεφανίδης, Α. Ντώνες (**ΚορΑ**) / Φ. Δράκος, Γ. Κόκκορας (**ΚορΒ**) / Ε. Μπαλτάς (**Tutti**) **Τούμπα** Γ. Τηνιακούδης, Π. Γεωργιάδης (**ΚορΒ**) **Τύμπανα** Δ. Βίπτης, Β. Αφανάσιεβ (**ΚορΑ**)
Κρουστά Ε. Αγγουριδάκης, Ν. Μιχαηλίδου, Β. Χουζούρη (**Tutti**) **Άρπα** Κ. Γίμα (**ΚορΑ**) **Πιάνο** Μ. Λιακοπούλου (**ΚορΑ**) **Έφορος Κ.Ο.Θ.** Ε. Μπουλασίκη **Βοηθός Εφόρου** Ε. Δελφινόπουλου

Αίθουσα Δοκιμών Κ.Ο.Θ., Λ. Νίκης 73, 54622 Θεσσαλονίκη

Τηλ. 2310 257900, Φαξ. 2310 252035

E-mail: info@tssso.gr / www.tssso.gr

Facebook.com/thessalonikistatesymphonyorchestra

Youtube.com/THETSSO